

Jezus umiera, zmartwychwstaje i wstępuje do nieba

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- omówienie wydarzeń związanych z męką, śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa;
- wskazanie na wniebowstąpienie Jezusa jako na zapowiedź naszego wejścia do nieba.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- omawia główne wydarzenia związane z męką i śmiercią Jezusa;
- wyjaśnia, dlaczego Jezus przyjął na siebie mękę i śmierć;
- tłumaczy znaczenie zmartwychwstania;
- wskazuje na nadzieję płynącą z faktu wniebowstąpienia;
- stwierdza, że należy okazywać wdzięczność Bogu za łaskę odkupienia.

Pojęcia i postaci

cierpienie, odkupienie, zbawienie.

Wartości

wiara, wdzięczność Bogu, życie wieczne.

Metody i środki

oś czasu, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem, miniwykład, niedokończona historia, pogadanka, kartki z listą wydarzeń związanych z męką Jezusa oraz osi czasu, tekst niedokończonej historii.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Chwała Ojcu.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił wymienić podstawowe wydarzenia związane z męką i śmiercią Jezusa; będę umiał wyjaśnić znaczenie zmartwychwstania i wniebowstąpienia Jezusa; będę wiedział, jak okazywać Bogu wdzięczność na łaskę odkupienia.

Metoda – oś czasu. Uczniowie rysują w zeszytach oś czasu, następnie zaznaczają na niej te wydarzenia związane z męką, śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa, które pamiętają. Uczniowie mogą pracować samodzielnie lub w parach. Po skończonej pracy uczniowie prezentują jej wyniki. Na tablicy można narysować oś, na której będą umieszczane wydarzenia podawane przez uczniów. Nauczyciel uzupełnia ewentualne braki. Należy dążyć do tego, żeby uczniowie wymienili następujące wydarzenia: Ostatnia Wieczerza, modlitwa w Ogrójcu, pojmanie Jezusa i ucieczka Apostołów, uwięzienie, proces przed Wysoką Radą (Sanhedrynem), proces przed Piłatem, ubiczowanie, wyrok śmierci, droga krzyżowa, śmierć na krzyżu.

Alternatywnie: Nauczyciel przygotowuje kartki z narysowaną osią czasu oraz listą wydarzeń związanych z męką Jezusa (wydarzenia ustawione są w przypadkowej kolejności; załącznik nr 1). Rozdaje kartki uczniom, których zadaniem jest ustawienie tych wydarzeń na osi czasu we właściwej kolejności. Po skończonej pracy uczniowie przedstawiają jej wyniki.

Nauczyciel może również przygotować mniejsze kartki z listą wydarzeń związanych z męką Jezusa (załącznik nr 2). Uczniowie wycinają poszczególne hasła, po czym w zeszytach rysują oś czasu i dokleją nazwy wydarzeń we właściwej kolejności. Można również narysować oś czasu na tablicy i cała klasa wspólnie wykonuje zadanie wpisania wydarzeń w kolejności chronologicznej.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel pyta uczniów, dlaczego Jezus umarł na krzyżu. Należy tak prowadzić rozmowę, by uczniowie doszli do wniosku, że stało się tak nie dlatego, iż został skazany przez ludzi, ale po to, by odkupić każdego człowieka. Można nawiązać do grzechu pierwo-

rodnego i jego konsekwencji, wspomnieć o Bożym planie, zgodnie z którym Syn przyjął ciało, aby na nowo otworzyć bramy nieba. Prowadząc dalej rozmowę, nauczyciel modeluje jej przebieg tak, by uczniowie wskazywali, że męka i śmierć są wyrazem miłości Boga i Jezusa do człowieka. Po to Jezus przyjął ludzkie ciało, żebyśmy mogli mieć nadzieję na zbawienie.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie samodzielnie wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”). Po wykonanej pracy uczniowie prezentują jej wyniki.

Metoda – miniwykład. Trzeciego dnia po śmierci Jezus zmartwychwstał, pokonując śmierć. Jego powstanie z martwych jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania. Każdy, kto kocha Boga, wierzy w niego i postępuje według Jego woli, może mieć nadzieję na to, że również w dniu ostatecznym powstanie z martwych i z duszą i ciałem zamieszka w niebie. Zapowiedzią naszego wejścia do nieba jest wniebowstąpienie Jezusa. On jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek jako pierwszy wszedł do raju. Na drogę, którą przeszedł Zbawiciel, jest zaproszony każdy z nas. Każdy otrzymał zaproszenie do przebywania z Nim w niebie. Ważne jest, byśmy żyjąc na ziemi, pamiętali o byciu blisko Jezusa. Możemy to uczynić przez regularne korzystanie z sakramentów, modlitwę czy lekturę Pisma Świętego.

Metoda – niedokończona historia. Nauczyciel czyta lub opowiada uczniom historię (załącznik nr 3). Następnie uczniowie parami lub w grupach dopisują jej zakończenie. Po skończonej pracy uczniowie czytają własne zakończenia i tłumaczą, dlaczego ich zdaniem tak powinna się ta historia zakończyć. Podsumowując, nauczyciel powinien zauważyć i omówić te odpowiedzi uczniów, które wskazują na to, że nie należy bać się śmierci, bo zostaliśmy odkupieni przez Jezusa. Jeżeli o Nim pamiętamy, to tak jak On możemy mieć nadzieję na zmartwychwstanie i wejście do nieba.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że odkupienie, zbawienie, zaproszenie od przebywania w niebie z duszą i ciałem to łaska, a więc dar od Boga, za który powinniśmy być Mu wdzięczni. Następnie pyta uczniów, jak można tę wdzięczność okazywać. Przewidywane przykładowe odpowiedzi: poprzez modlitwę, życie według nauki Jezusa, okazywanie Bogu miłości i posłuszeństwa, okazywanie szacunku, miłości bliźnim, pomoc innym ludziom.

Podsumowanie lekcji

Jezus przyjął ludzkie ciało, cierpiał, umarł i zmartwychwstał, żeby nas odkupić. Jego wniebowstąpienie daje nam nadzieję, że kiedyś i my z duszą i ciałem wejdziemy do nieba. Pamiętajmy, żeby dziękować Bogu za tę łaskę.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

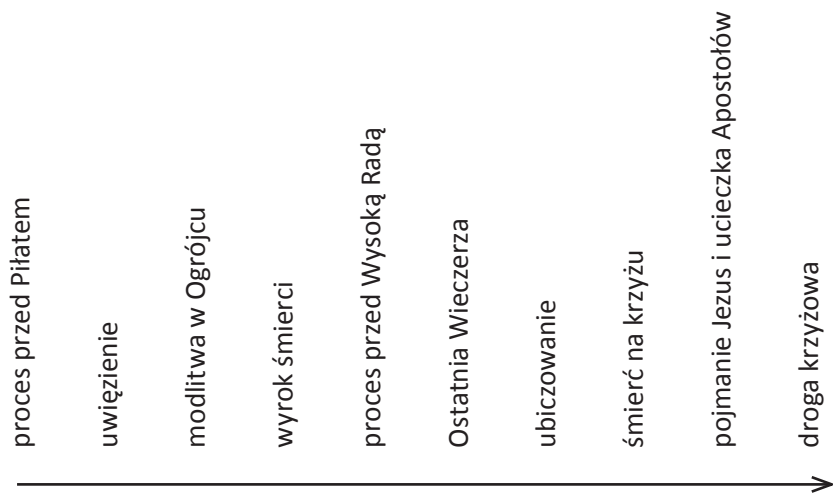
Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – Ewangelie – interpretacja utworów literackich z uwzględnieniem kontekstu, np. biograficznego, historycznego, historycznoliterackiego, kulturowego, filozoficznego, społecznego, wykorzystanie w interpretacji tekstów literackich elementów wiedzy o historii i kulturze;
- historia – kontekst kulturowy Ewangelii;
- język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej – słownictwo religijne.

Załącznik nr 1

Załącznik nr 2

.....

proces przed Piłatem

.....

uwieżenie

.....

modlitwa w Ogrójcu

.....

wyrok śmierci

.....

proces przed Wysoką Radą

.....

Ostatnia Wieczerza

.....

ubiczowanie

.....

śmierć na krzyżu

.....

pojmanie Jezus i ucieczka Apostołów

.....

droga krzyżowa

.....

Załącznik nr 3

W dużym biurowcu dwóch kolegów z pracy postanowiło zrobić sobie przerwę i pójść na kawę. Wybrali restaurację, która znajdował się ma dwunastym piętrze. Usiedli przy stoliku przy oknie, wpatrując się w jeżdżące samochody i ludzi spieszących się do tramwajów. Z okna było widać też jeden z miejskich cmentarzy.

– Zastanawiasz się czasami, co będzie po śmierci? – zapytał pierwszy, który był osobą niewierzącą.

– Tak – odpowiedział kolega, który zawsze bez strachu mówił o tym, że jest uczniem Jezusa.

– I co? Nie boisz się?

Szybko padła odpowiedź:

– Zupełnie nie.

Pierwszy z kolegów zdziwiony zapytał:

– Dlaczego?